

De Staatssecretaris voor Gendergelijkheid,
Gelijke Kansen en Diversiteit,
M.-C. LEROY

Met 's Lands zegel gezegd:

De Minister van Justitie,

P. VAN TIGCHELT

Nota

(1) Kamer van volksvertegenwoordigers
(www.dekamer.be):
Stukken: Doc 55 0798/ (2019/2020):
001: Wetsvoorstel van mevrouw Fonck.
002: Advies van de Raad van State.
003 tot 005: Amendementen.
006: Verslag.
007: Tekst aangenomen door de commissie.
008: Amendementen.
009: Aanvullend verslag.
010: Tekst aangenomen door de commissie.
011: Tekst aangenomen door de plenaire vergadering en aan de Koning ter bekrachtiging voorgelegd.
Integraal verslag: 21 maart 2024

La Secrétaire d'Etat à l'Égalité des genres,
à l'Égalité des chances et à la Diversité,
M.-C. LEROY

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la Justice,

P. VAN TIGCHELT

Note

(1) Chambre des représentants
(www.lachambre.be):
Documents : Doc 55 0798/ (2019/2020):
001 : Proposition de loi de Mme Fonck.
002 : Avis du Conseil d'État.
003 à 005 : Amendements.
006 : Rapport.
007 : Texte adopté par la commission.
008 : Amendements.
009 : Rapport complémentaire.
010 : Texte adopté par la commission.
011 : Texte adopté par la séance plénière et soumis à la sanction royale.
Compte rendu intégral : 21 mars 2024

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2024/003317]

9 APRIL 2024. — Wet strafprocesrecht I (1)

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groot.

De Kamer van volksvertegenwoordigers heeft aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

HOOFDSTUK 1. — *Algemene bepaling*

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2. — *Wijzigingen van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering*

Art. 2. In hoofdstuk II van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, wordt een afdeling 1 ingevoegd die de artikelen 6 tot 11 bevat, met het opschrift "Rechtsmacht verbonden aan de dader van het misdrijf".

Art. 3. Artikel 6 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2003, wordt vervangen als volgt:

"Art. 6. § 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 7 tot 11, kan iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk die zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een feit dat door de Belgische wet misdaad of wanbedrijf wordt genoemd, in België vervolgd worden indien op het feit een straf gesteld is door de wet van het land waar het is gepleegd.

§ 2. Indien het misdrijf gepleegd is tegen een vreemdeling, kan de vervolging slechts plaatshebben op vordering van het openbaar ministerie en moet zij bovendien voorafgegaan worden door een klacht van de benadeelde vreemdeling of van zijn familie ofwel door een officieel bericht, aan de Belgische overheid gegeven door de overheid van het land waar het misdrijf is gepleegd.

Is het misdrijf in oorlogstijd gepleegd tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot van België is in de zin van artikel 117, tweede lid, van het Strafwetboek, dan kan het officieel bericht eveneens gegeven worden door de overheid van het land waarvan die vreemdeling een onderdaan is of was.

§ 3. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd of als het een misdrijf als bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek betreft.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2024/003317]

9 AVRIL 2024. — Loi droit de la procédure pénale I (1)

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

La Chambre des représentants a adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

CHAPITRE 1er — *Disposition générale*

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2. — *Modifications de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale*

Art. 2. Dans le chapitre II de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, une section 1re intitulée "La compétence liée à l'auteur de l'infraction", comprenant les articles 6 à 11, est insérée.

Art. 3. L'article 6 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2003, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 6. § 1er. Sous réserve de l'application des articles 7 à 11, tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors du territoire du Royaume, se sera rendu coupable d'un fait qualifié crime ou délit par la loi belge pourra être poursuivi en Belgique si le fait est puni par la législation du pays où il a été commis.

§ 2. Si l'infraction a été commise contre un étranger, la poursuite ne pourra avoir lieu que sur réquisition du ministère public et devra, en outre, être précédée d'une plainte de l'étranger offensé ou de sa famille ou d'un avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité du pays où l'infraction a été commise.

Dans le cas où l'infraction a été commise, en temps de guerre, contre un ressortissant d'un pays allié de la Belgique au sens de l'article 117, alinéa 2, du Code pénal, l'avis officiel peut également être donné par l'autorité du pays dont cet étranger est ou était ressortissant.

§ 3. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre ou s'il s'agit d'une infraction visée aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België tenzij het een misdrijf als bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek betreft, of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”

Art. 4. Artikel 7 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 16 maart 1964 en gewijzigd bij de wet van 5 augustus 2003, wordt vervangen als volgt:

“Art. 7. § 1. Iedere persoon die een misdrijf pleegt voor rekening van een rechtspersoon met maatschappelijke zetel op Belgisch grondgebied, kan in België vervolgd worden.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”

Art. 5. Artikel 8 van dezelfde wet, opgeheven bij de wet van 16 maart 1964, wordt hersteld als volgt:

“Art. 8. Iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

1° aan een ernstige schending van het internationaal humanitair recht, zoals omschreven in boek II, titel *Ibis*, van het Strafwetboek;

2° aan een terroristisch misdrijf als bedoeld in boek II, titel *Iter*, van het Strafwetboek.”

Art. 6. Artikel 9 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 9. Iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten dit grondgebied schuldig maakt aan een misdrijf als bedoeld in de artikelen 250, 504bis en 504ter van het Strafwetboek.”

Art. 7. Artikel 10 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 juli 2013, wordt vervangen als volgt:

“Art. 10. Iedere aan de militaire wetten onderworpen persoon die enig misdrijf pleegt op het grondgebied van een vreemde Staat, kan in België worden vervolgd.

Hetzelfde geldt voor degenen die in welke hoedanigheid ook verbonden zijn aan een onderdeel van het leger dat zich op buitenlands grondgebied bevindt, of voor degenen die gemachtigd zijn om een troepenkorps dat van dit leger deel uitmaakt, te volgen.”

Art. 8. Artikel 11 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 11. § 1. Iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk die zich op het grondgebied van een aangrenzende Staat schuldig maakt aan een bos-, veld-, visvangst- of jachtmisdrijf, kan, indien die Staat de wederkerigheid aanvaardt, in België vervolgd worden op klacht van de benadeelde partij of op een officieel bericht, aan de Belgische overheid gegeven door de overheid van het land waar het misdrijf is gepleegd.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”

Art. 9. In hoofdstuk II van dezelfde wet wordt een afdeling 2 ingevoegd die de artikelen 12 tot 14/2 bevat met het opschrift “Rechtsmacht verbonden aan het slachtoffer van het misdrijf”.

Art. 10. Artikel 12 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, wordt vervangen als volgt:

“Art. 12. § 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 13 tot 14/2, kan eenieder in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een misdaad tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is, indien het feit strafbaar is krachtens de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een vrijheidsstraf waarvan het maximum vijf jaar overtreft.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats wanneer deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique sauf s'il s'agit d'une infraction visée aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”

Art. 4. L'article 7 de la même loi, remplacé par la loi du 16 mars 1964 et modifié par la loi du 5 août 2003, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 7. § 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui commet une infraction pour le compte d'une personne morale dont le siège social est situé sur le territoire belge.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”

Art. 5. L'article 8 de la même loi, abrogé par la loi du 16 mars 1964, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 8. Pourra être poursuivi en Belgique tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors du territoire du Royaume, se sera rendu coupable:

1° d'une violation grave du droit international humanitaire définie dans le livre II, titre *Ibis*, du Code pénal;

2° d'une infraction terroriste visée au livre II, titre *Iter*, du Code pénal.”

Art. 6. L'article 9 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 9. Pourra être poursuivi en Belgique tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors de ce territoire, se sera rendu coupable d'une infraction visée aux articles 250, 504bis et 504ter du Code pénal.”

Art. 7. L'article 10 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 15 juillet 2013, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 10. Toute personne soumise aux lois militaires qui aura commis une infraction quelconque sur le territoire d'un État étranger, pourra être poursuivie en Belgique.

Il en est de même des personnes qui sont attachées, à quelque titre que ce soit, à une fraction de l'armée se trouvant en territoire étranger ou de celles qui sont autorisées à suivre un corps de troupe qui en fait partie.”

Art. 8. L'article 11 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 11. § 1er. Tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui se sera rendu coupable d'une infraction en matière forestière, rurale, de pêche ou de chasse sur le territoire d'un État limitrophe, pourra, si cet État admet la réciprocité, être poursuivi en Belgique, sur la plainte de la partie lésée ou sur un avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité du pays où l'infraction a été commise.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”

Art. 9. Dans le chapitre II de la même loi, il est inséré une section 2 intitulée “La compétence liée à la victime de l'infraction”, comprenant les articles 12 à 14/2.

Art. 10. L'article 12 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 12. § 1er. Sous réserve de l'application des articles 13 à 14/2, pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, un crime contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge, si le fait est punissable en vertu de la législation du pays où il a été commis d'une peine dont le maximum dépasse cinq ans de privation de liberté.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”

Art. 11. Artikel 13 van dezelfde wet, vervangen bij de besluitwet van 5 augustus 1943 en gewijzigd bij de wet van 12 juli 1984, wordt vervangen als volgt:

“Art. 13. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een ernstige schending van het internationaal humanitair recht, als bedoeld in boek II, titel *Ibis* van het Strafwetboek, gepleegd tegen een persoon die, op het moment van de feiten, een Belg is of een in België erkende vluchteling en die er zijn gewone verblijfplaats heeft, in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, of een persoon die sedert minstens drie jaar effectief, gewoonlijk en wettelijk in België verblijft.

De vervolging, met inbegrip van het onderzoek, kan slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het eerste en het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in boek II, titel *Ibis*, van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscollages, hetzij voor een rechtscollage van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollage van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollage de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien de federale procureur van oordeel is dat een of meer van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, doet hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, wijst hij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het geval bedoeld in het derde lid, 3°, stelt de federale procureur de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen in kennis van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, indien tegen dit arrest geen rechtsmiddelen meer openstaan. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

In het geval bedoeld in het derde lid, 4°, seponert de federale procureur de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.”.

Art. 12. Artikel 14 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 14. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is, indien het feit strafbaar is krachtens de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een vrijheidsstraf waarvan het maximum vijf jaar overtreft.

Art. 11. L'article 13 de la même loi, remplacé par l'arrêté-loi du 5 août 1943 et modifié par la loi du 12 juillet 1984, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 13. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, une violation grave du droit international humanitaire visée au livre II, titre *Ibis* du Code pénal, commise contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou un réfugié reconnu en Belgique et y ayant sa résidence habituelle, au sens de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, modifiée par le Protocole de New York du 31 janvier 1967, ou une personne qui, depuis au moins trois ans, séjourne effectivement, habituellement et légalement en Belgique.

Les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application des alinéas 1er et 2, le procureur fédéral requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées au livre II, titre *Ibis*, du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'État dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet État.

Si le procureur fédéral est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, il prend devant la chambre des mises en accusation de la cour d'appel de Bruxelles des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 3°, le procureur fédéral notifie l'arrêt de la chambre des mises en accusation, lorsque cet arrêt n'est plus susceptible de recours, à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.”.

Art. 12. L'article 14 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 14. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, une des infractions visées aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge, si le fait est punissable en vertu de la législation du pays où il a été commis d'une peine dont le maximum dépasse cinq ans de privation de liberté.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden, vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval, seponert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open."

Art. 13. In dezelfde wet wordt een artikel 14/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 14/1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een van de misdrijven bedoeld in boek II, titel *I*ter, van het Strafwetboek, tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is of tegen een Belgische instelling.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de in boek II, titel *I*ter, van het Strafwetboek bedoelde misdrijven; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de

Si le suspect n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'État dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet État.

S'il est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon les cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours."

Art. 13. Dans la même loi, il est inséré un article 14/1 rédigé comme suit:

"Art. 14/1. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, une des infractions visées au livre II, titre *I*ter, du Code pénal commise contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou contre une institution belge.

Si le suspect n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées, qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées prévues au livre II, titre *I*ter, du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'État dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être

plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft. Indien de in het vierde lid bedoelde vordering uitgaat van de federale procureur, maakt zij de zaak aanhangig bij de in artikel 47*duodecies*, § 3, van het Wetboek van strafvordering bedoelde deken van de onderzoeksrechters.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen van toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval seponereert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.”.

Art. 14. In dezelfde wet wordt een artikel 14/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/2. § 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich in oorlogstijd, buiten het grondgebied van het Rijk, schuldig maakt aan het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand, gepleegd tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is of tegen een vreemdeling verblijvend in België bij het uitbreken van de vijandelikheden.

§ 2. Indien de verdachte een Belg is, kan de vervolging ook plaatshebben indien hij niet in België wordt gevonden.

Indien de verdachte een vreemdeling is, heeft de vervolging van het misdrijf alleen plaats indien hij wordt gevonden in België of in een vijandig land, of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”.

Art. 15. In hoofdstuk II van dezelfde wet wordt een afdeling 3 ingevoegd die de artikelen 14/3 tot 14/5 bevat met het opschrift “Rechtsmacht verbonden aan de verdediging van de belangen van de Belgische Staat of van een internationale instelling waarvan de zetel gevestigd is in het Rijk”.

Art. 16. In dezelfde wet wordt een artikel 14/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/3. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

1° een misdaad of een wanbedrijf tegen de veiligheid van de Staat;

2° een misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf als bedoeld in de artikelen 497 en 497*bis*, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp heeft de euro hetzij munten die in België wettelijk gangbaar zijn, of voorwerpen bestemd om die munten te vervaardigen, na te maken of te vervalsen, hetzij effecten, papier, zegels, stempels of merken van de Staat of van Belgische openbare besturen of instellingen.”.

Art. 17. In dezelfde wet wordt een artikel 14/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/4. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

1° een van de misdrijven bedoeld in boek II, titel *Iter*, van het Strafwetboek, wanneer de vermeende dader zich op Belgisch grondgebied bevindt en de Belgische regering geen uitlevering heeft toegekend aan de Staat op wiens grondgebied het misdrijf werd gepleegd, om een reden die vermeld is een bilaterale of multilaterale overeenkomst die België bindt;

trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant la Belgique et cet État.

S'il est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction. Si la requête visée à l'alinéa 4 émane du procureur fédéral, elle saisit le doyen des juges d'instruction visé à l'article 47*duodecies*, § 3, du Code d'instruction criminelle.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours.”.

Art. 14. Dans la même loi, il est inséré un article 14/2 rédigé comme suit:

“Art. 14/2. § 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui, en temps de guerre, aura commis hors du territoire du Royaume, une infraction d'homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle ou de dénonciation à l'ennemi contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou un étranger résidant en Belgique au moment de l'ouverture des hostilités.

§ 2. Si le suspect est belge, la poursuite pourra avoir lieu même s'il n'est pas trouvé en Belgique.

Si le suspect est étranger, la poursuite de l'infraction n'aura lieu que si le suspect est trouvé en Belgique ou en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”.

Art. 15. Dans le chapitre II de la même loi, il est inséré une section 3 intitulée “La compétence liée à la défense des intérêts de l'État belge ou d'une institution internationale qui a son siège dans le Royaume”, comprenant les articles 14/3 à 14/5.

Art. 16. Dans la même loi, il est inséré un article 14/3 rédigé comme suit:

“Art. 14/3. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° un crime ou un délit contre la sûreté de l'État;

2° un crime ou un délit contre la foi publique visé par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal ou un délit visé aux articles 497 et 497*bis*, si le crime ou le délit a pour objet l'euro soit des monnaies ayant cours légal en Belgique ou des objets destinés à leur fabrication, contrefaçon, altération ou falsification, soit des effets, papiers, sceaux, timbres, marques ou poinçons de l'État ou des administrations ou établissements publics belges.”.

Art. 17. Dans la même loi, il est inséré un article 14/4 rédigé comme suit:

“Art. 14/4. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° une des infractions visées au livre II, titre *Iter*, du Code pénal lorsque l'auteur présumé se trouve sur le territoire belge et que le gouvernement belge n'a pas accordé l'extradition à l'État sur le territoire duquel l'infraction a été commise, pour une raison mentionnée dans une convention bilatérale ou multilatérale liant la Belgique;

2° een van de misdrijven bedoeld in boek II, titel *Iter*, van het Strafwetboek die gepleegd zijn tegen een instelling van de Europese Unie of van een orgaan opgericht overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of het Verdrag betreffende de Europese Unie, en in het Rijk is gevestigd.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, ingeval het misdrijf gepleegd werd door een vreemdeling tegen een instelling bedoeld in het eerste lid, 2°, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de in boek II, titel *Iter*, van het Strafwetboek bedoelde misdrijven; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft. Indien de in het vierde lid bedoelde vordering, uitgaat van de federale procureur, maakt zij de zaak aanhangig bij de in artikel 47*duodecies*, § 3, van het Wetboek van strafvordering bedoelde deken van de onderzoeksrechters.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval seponert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.”.

Art. 18. In dezelfde wet wordt een artikel 14/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/5. § 1. Een persoon kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

1° aan een misdrijf als bedoeld in de artikelen 246 tot 249 van het Strafwetboek;

2° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 250 van hetzelfde Wetboek wanneer de persoon die een openbaar ambt uitoefent in een vreemde Staat of in een internationale publiekrechtelijke organisatie een Belg is of wanneer de internationale publiekrechtelijke organisatie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent, haar zetel heeft in België;

2° une des infractions visées au livre II, titre *Iter*, du Code pénal commise contre une institution de l’Union européenne ou d’un organisme créé conformément au traité instituant la Communauté européenne ou au traité sur l’Union européenne et qui a son siège dans le Royaume.

Si le suspect n’est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l’instruction, ne peuvent être engagées, lorsque l’infraction a été commise par un étranger contre une institution visée à l’alinéa 1er, 2°, qu’à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d’une plainte en application de l’alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d’instruction d’instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées dans le livre II, titre *Iter*, du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l’affaire, il ressort que, dans l’intérêt d’une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l’État dont l’auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d’indépendance, d’impartialité et d’équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet État.

S’il est d’avis qu’une ou plusieurs des conditions visées à l’alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu’il n’y a pas lieu à poursuivre ou que l’action publique n’est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu’aucune des conditions énoncées à l’alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n’est remplie, elle désigne le juge d’instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l’instruction. Si la requête visée à l’alinéa 4 émane du procureur fédéral, elle saisit le doyen des juges d’instruction visé à l’article 47*duodecies*, § 3, du Code d’instruction criminelle.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l’arrêt.

Dans le cas visé à l’alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l’affaire sans suite et notifie sa décision à l’Autorité centrale établie par l’article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de classement sans suite n’est susceptible d’aucun recours.”.

Art. 18. Dans la même loi, il est inséré un article 14/5 rédigé comme suit:

“Art. 14/5. § 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° une infraction visée aux articles 246 à 249 du Code pénal;

2° une infraction visée à l’article 250 du même Code, lorsque la personne exerçant une fonction publique dans un État étranger ou dans une organisation de droit international public est belge ou lorsque l’organisation de droit international public pour laquelle la personne exerce une fonction publique a son siège en Belgique;

3° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 22, §§ 1 tot 3, van Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie, wanneer de instelling, het orgaan, het organisme of het agentschap van de Europese Unie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent haar zetel heeft in België.”.

Art. 19. In hoofdstuk II van dezelfde wet wordt een afdeling 4 ingevoegd die de artikelen 14/6 tot 14/9 bevat met het opschrift “Rechtsmacht verbonden aan de verdediging van andere belangen”.

Art. 20. In dezelfde wet wordt een artikel 14/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/6. § 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

1° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 391*sexies*, 391*septies*, 409 en 417/7 tot 417/22, 417/24, 433*quater*/1 et 433*quater*/4 van het Strafwetboek;

2° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 433*novies*/2 tot 433*novies*/10 van hetzelfde Wetboek, in geval van uitgevoerde of overwogen wegneming van organen in ruil voor een profijt of een vergelijkbaar voordeel;

3° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/38, 417/44 en 417/45, 433*quinquies* tot 433*octies* van hetzelfde Wetboek;

4° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 77*bis* tot 77*quinquies* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 10 tot 13 van de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien hij in België wordt gevonden of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij gevonden wordt in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”.

Art. 21. In dezelfde wet wordt een artikel 14/7 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/7. § 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw, bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf bedoeld in de artikelen 497 en 497*bis*, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp heeft hetzij munten die in België niet wettelijk gangbaar zijn, of voorwerpen bestemd om die munten te vervaardigen, na te maken of te vervalsen, hetzij effecten, papier, zegels, stempels of merken van een vreemd land.

De vervolging kan niet plaatshebben dan op een officieel bericht, door de vreemde overheid aan de Belgische overheid gegeven.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”.

Art. 22. In dezelfde wet wordt een artikel 14/8 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/8. § 1. Eenieder kan in België vervolgd worden, die zich in oorlogstijd, buiten het grondgebied van het Rijk, schuldig maakt aan het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijke letsels, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand, gepleegd tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot van België is in de zin van artikel 117, tweede lid, van het Strafwetboek.

§ 2. Indien de verdachte een Belg is, kan de vervolging ook plaatshebben indien hij niet in België wordt gevonden.

3° d’une infraction visée à l’article 22, §§ 1 à 3, du règlement (UE) 2017/1939 du Conseil du 12 octobre 2017 mettant en œuvre une coopération renforcée concernant la création du Parquet européen, lorsque l’institution, l’organe, l’organisme ou l’agence de l’Union européenne pour lequel la personne exerce des fonctions publiques a son siège en Belgique.”.

Art. 19. Dans le chapitre II de la même loi, il est inséré une section 4 intitulée “La compétence liée à la défense d’autres intérêts”, comprenant les articles 14/6 à 14/9.

Art. 20. Dans la même loi, il est inséré un article 14/6 rédigé comme suit:

“Art. 14/6. § 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° une des infractions visées aux articles 391*sexies*, 391*septies*, 409 et 417/7 à 417/22, 417/24, 433*quater*/1 et 433*quater*/4 du Code pénal;

2° une des infractions visées aux articles 433*novies*/2 à 433*novies*/10 du même Code, en cas de prélèvement d’organes pratiqué ou envisagé en échange d’un profit ou d’un avantage comparable;

3° une des infractions visées aux articles 417/25 à 417/38, 417/44 et 417/45, 433*quinquies* à 433*octies* du même Code;

4° une des infractions visées aux articles 77*bis* à 77*quinquies* de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers et aux articles 10 à 13 de la loi du 9 mars 1993 tendant à réglementer et à contrôler les activités des entreprises de courtage matrimonial.

§ 2. La poursuite d’un Belge n’aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l’infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d’un étranger n’aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l’infraction a été commise en temps de guerre, s’il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”.

Art. 21. Dans la même loi, il est inséré un article 14/7 rédigé comme suit:

“Art. 14/7. § 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume un crime ou d’un délit contre la foi publique prévu par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal ou d’un délit visé aux articles 497 et 497*bis*, si le crime ou le délit a pour objet soit des monnaies n’ayant pas cours légal en Belgique ou des objets destinés à leur fabrication, contrefaçon, altération ou falsification, soit des effets, papiers, sceaux, timbres, marques ou poinçons d’un pays étranger.

La poursuite ne pourra avoir lieu que sur l’avis officiel donné à l’autorité belge par l’autorité étrangère.

§ 2. La poursuite d’un Belge n’aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l’infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d’un étranger n’aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l’infraction a été commise en temps de guerre, s’il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”.

Art. 22. Dans la même loi, il est inséré un article 14/8 rédigé comme suit:

“Art. 14/8. § 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui, en temps de guerre, aura commis hors du territoire du Royaume, une infraction d’homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d’atteinte à l’intégrité sexuelle ou de dénonciation à l’ennemi, contre un ressortissant d’un pays allié de la Belgique au sens de l’article 117, alinéa 2, du Code pénal.

§ 2. Si le suspect est belge, la poursuite pourra avoir lieu même s’il n’est pas trouvé en Belgique.

Indien de verdachte een vreemdeling is, heeft de vervolging van het misdrijf alleen plaats indien hij wordt gevonden in België of in een vijandig land, of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”.

Art. 23. In dezelfde wet wordt een artikel 14/9 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/9. § 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

1° aan het wanbedrijf bedoeld in artikel 41, § 4, van de wet van 15 juli 2013 betreffende het goederenvervoer over de weg en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerderondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal goederenvervoer over de weg;

2° aan het wanbedrijf bedoeld in artikel 30, § 4, van de wet van 15 juli 2013 betreffende het reizigersvervoer over de weg en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerderondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1073/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de internationale markt voor touringcar- en autobusdiensten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 561/2006.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.”.

Art. 24. In hoofdstuk II van dezelfde wet wordt een afdeling 5 ingevoegd die artikel 14/10 bevat met het opschrift “Rechtsmacht gegrond op het Europese of internationale recht”.

Art. 25. In dezelfde wet wordt een artikel 14/10 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/10. De Belgische gerechten zijn bevoegd om kennis te nemen van misdrijven gepleegd buiten het grondgebied van het Koninkrijk en bedoeld in een regel van internationaal verdrags- of gewoonterecht of een regel van afgeleid recht van de Europese Unie waardoor België is gebonden wanneer het krachtens die regel op enigerlei wijze wordt verplicht de zaak aan zijn bevoegde autoriteiten voor te leggen teneinde vervolging in te stellen.

De vervolging, met inbegrip van het onderzoek, kan slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het eerste en het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in boek II, titel *Ibis*, van het Strafwetboek, of met enig ander internationaal misdrijf dat op grond van een verdrag waardoor België is gebonden, strafbaar is gesteld; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscollèges, hetzij voor een rechtscollèg van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollèg van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollèg de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Si le suspect est étranger, la poursuite de l’infraction n’aura lieu que si le suspect est trouvé en Belgique ou en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”.

Art. 23. Dans la même loi, il est inséré un article 14/9 rédigé comme suit:

“Art. 14/9. § 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° le délit visé à l’article 41, § 4, de la loi du 15 juillet 2013 relative au transport de marchandises par route et portant exécution du règlement (CE) n° 1071/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes sur les conditions à respecter pour exercer la profession de transporteur par route, et abrogeant la directive 96/26/CE du Conseil et portant exécution du règlement (CE) n° 1072/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes pour l’accès au marché du transport international de marchandises par route;

2° le délit visé à l’article 30, § 4, de la loi du 15 juillet 2013 relative au transport de voyageurs par route et portant exécution du règlement (CE) n° 1071/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes sur les conditions à respecter pour exercer la profession de transporteur par route, et abrogeant la directive 96/26/CE du Conseil, et portant exécution du règlement (CE) n° 1073/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes pour l’accès au marché international des services de transport par autocars et autobus, et modifiant le règlement (CE) n° 561/2006.

§ 2. La poursuite d’un Belge n’aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l’infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d’un étranger n’aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l’infraction a été commise en temps de guerre, s’il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.”.

Art. 24. Dans le chapitre II de la même loi, il est inséré une section 5 intitulée “La compétence basée sur le droit européen ou international”, comprenant l’article 14/10.

Art. 25. Dans la même loi, il est inséré un article 14/10 rédigé comme suit:

“Art. 14/10. Les juridictions belges sont compétentes pour connaître des infractions commises hors du territoire du Royaume et visées par une règle de droit international conventionnelle ou coutumière ou une règle de droit dérivé de l’Union européenne liant la Belgique, lorsque cette règle lui impose, de quelque manière que ce soit, de soumettre l’affaire à ses autorités compétentes pour l’exercice des poursuites.

Les poursuites, en ce compris l’instruction, ne peuvent être engagées qu’à la requête du procureur fédéral qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d’une plainte en application des alinéas 1er et 2, le procureur fédéral requiert le juge d’instruction d’instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées au livre II, titre *Ibis*, du Code pénal ou à toute autre infraction internationale incriminée par un traité liant la Belgique; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l’affaire, il ressort que, dans l’intérêt d’une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l’État dont l’auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d’indépendance, d’impartialité et d’équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant la Belgique et cet État.

Indien de federale procureur van oordeel is dat een of meer van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, doet hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het geval bedoeld in het derde lid, 3°, stelt de federale procureur de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen in kennis van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, indien tegen dit arrest geen rechtsmiddelen meer openstaan. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002 en onder de materiële bevoegdheid van het Internationaal Strafhof ressorteren, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

In het geval bedoeld in het derde lid, 4°, seponiert de federale procureur de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002 en onder de materiële bevoegdheid van het Internationaal Strafhof ressorteren, brengt de Centrale autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.”.

Art. 26. In hoofdstuk II van dezelfde wet wordt een afdeling 6 ingevoegd die de artikelen 14/11 tot 14/15 bevat met als opschrift “Algemene bepalingen”.

Art. 27. In dezelfde wet wordt een artikel 14/11 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/11. De vreemdeling die mededader is van of medeplichtig is aan een misdaad buiten het grondgebied van het Rijk door een Belg gepleegd, kan in België vervolgd worden, samen met de verdachte Belg of na diens veroordeling.”.

Art. 28. In dezelfde wet wordt een artikel 14/12 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/12. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de poging tot de daarin bedoelde misdrijven, indien zij strafbaar is.”.

Art. 29. In dezelfde wet wordt een artikel 14/13 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/13. Een verdachte wordt gevonden in België wanneer hij aangehouden of gevonden is in het Rijk, na het plegen van het misdrijf en uiterlijk op het tijdstip van de uitoefening van de strafvordering, ook al heeft hij het grondgebied nog vóór de eerste procedurehandelingen verlaten.”.

Art. 30. In dezelfde wet wordt een artikel 14/14 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/14. Behalve wat de in oorlogstijd gepleegde misdaden en wanbedrijven betreft, is dit hoofdstuk niet van toepassing wanneer de verdachte, wegens hetzelfde misdrijf gevonnist in een vreemd land, vrijgesproken is, of na te zijn veroordeeld, zijn straf heeft ondergaan, verjaring van zijn straf is ingetreden of hem genade of amnestie is verleend, tenzij:

1° de procedure voor het andere gerecht tot doel had de betrokkene te vrijwaren van strafrechtelijke aansprakelijkheid voor strafbare feiten die onder de rechtsmacht van het gerecht vallen; of

2° de procedure voor het andere gerecht niet op onafhankelijke of onpartijdige wijze en met inachtneming van de waarborgen voor een eerlijk proces is gevoerd, maar op een wijze die, gezien de omstandigheden, onverenigbaar was met de bedoeling de betrokkene voor het gerecht te brengen.

Elke hechtenis in het buitenland ondergaan wegens het misdrijf dat in België aanleiding geeft tot veroordeling, wordt steeds toegerekend op de duur van de vrijheidsstraffen.”.

Si le procureur fédéral est d’avis qu’une ou plusieurs des conditions visées à l’alinéa 3, 1°, 2° et 3° sont remplies, il prend devant la chambre des mises en accusation de la cour d’appel de Bruxelles des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu’il n’y a pas lieu à poursuivre ou que l’action publique n’est pas recevable. Seul le procureur fédéral est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu’aucune des conditions visées à l’alinéa 3, 1°, 2° et 3° n’est remplie, elle désigne le juge d’instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l’instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l’arrêt.

Dans le cas visé à l’alinéa 3, 3°, le procureur fédéral notifie l’arrêt de la chambre des mises en accusation lorsque cet arrêt n’est plus susceptible de recours, à l’Autorité centrale établie par l’article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002 et qu’ils relèvent de la compétence matérielle de la Cour pénale internationale, l’Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Dans le cas visé à l’alinéa 3, 4°, le procureur fédéral classe l’affaire sans suite et notifie sa décision à l’Autorité centrale. Cette décision de classement sans suite n’est susceptible d’aucun recours. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002 et qu’ils relèvent de la compétence matérielle de la Cour pénale internationale, l’Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.”.

Art. 26. Dans le chapitre II de la même loi, il est inséré une section 6 intitulée “Dispositions générales”, comprenant les articles 14/11 à 14/15.

Art. 27. Dans la même loi, il est inséré un article 14/11 rédigé comme suit:

“Art. 14/11. L’étranger coauteur ou complice d’un crime commis hors du territoire du Royaume, par un Belge, pourra être poursuivi en Belgique, conjointement avec le Belge suspecté, ou après la condamnation de celui-ci.”.

Art. 28. Dans la même loi, il est inséré un article 14/12 rédigé comme suit:

“Art. 14/12. Les dispositions du présent chapitre s’appliquent à la tentative des infractions y visées, si celle-ci est punissable.”.

Art. 29. Dans la même loi, il est inséré un article 14/13 rédigé comme suit:

“Art. 14/13. Un suspect est trouvé en Belgique lorsqu’il est rencontré ou trouvé sur le territoire du Royaume, postérieurement à la commission de l’infraction et au plus tard au moment de l’exercice de l’action publique, même s’il a quitté le territoire avant les premiers actes de procédure.”.

Art. 30. Dans la même loi, il est inséré un article 14/14 rédigé comme suit:

“Art. 14/14. Sauf en ce qui concerne les crimes et délits commis en temps de guerre, le présent chapitre ne s’applique pas lorsque le suspect, jugé en pays étranger du chef de la même infraction aura été acquitté ou lorsqu’après avoir été condamné il aura subi ou prescrit sa peine ou aura été gracié ou amnistié, sauf si:

1° la procédure devant l’autre juridiction avait pour but de soustraire la personne concernée à sa responsabilité pénale pour des infractions relevant de la compétence de la juridiction; ou

2° la procédure devant l’autre juridiction n’a pas été au demeurant menée de manière indépendante ou impartiale, dans le respect des garanties d’un procès équitable, mais d’une manière qui, dans les circonstances, était incompatible avec l’intention de traduire l’intéressé en justice.

Toute détention subie à l’étranger par suite de l’infraction qui donne lieu à la condamnation en Belgique, sera toujours imputée sur la durée des peines emportant privation de la liberté.”.

Art. 31. In dezelfde wet wordt een artikel 14/15 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/15. In alle gevallen voorzien in dit hoofdstuk, wordt de verdachte vervolgd en gevonnist volgens de bepalingen van de Belgische wetten.”.

Art. 32. Artikel 21 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 5 februari 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, wordt vervangen als volgt:

“Art. 21. Behoudens in de gevallen bedoeld in artikel 21bis verjaart de strafvordering, te rekenen van de dag waarop het misdrijf is gepleegd, door verloop van dertig jaren, twintig jaren, vijftien jaren, tien jaren of één jaar, naargelang dit misdrijf een misdaad vormt strafbaar met levenslange opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan twintig jaar tot dertig jaar opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan vijf jaar tot ten hoogste twintig jaar opsluiting of hechtenis, een wanbedrijf of een overtreding.

De dag waarop het misdrijf is gepleegd, is in de termijn begrepen.

De verjaringstermijnen die worden bepaald in het eerste lid blijven ongewijzigd indien de straf wordt verminderd of gewijzigd wegens verzachtende omstandigheden.

In geval van eendaadse samenloop wordt de verjaring geregeld overeenkomstig de termijn eigen aan ieder misdrijf.

Wanneer verschillende misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde delictueel opzet, neemt de verjaringstermijn een aanvang vanaf het laatste bewezen geachte feit, op voorwaarde dat tussen de verschillende feiten geen termijn is verlopen gelijk aan of langer dan de verjaringstermijn.”.

Art. 33. Artikel 21bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995, vervangen bij de wet van 14 november 2019 en gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, wordt aangevuld met de bepaling onder 3°, luidende:

“3° in de artikelen 394 en 475 van het Strafwetboek als de misdrijven door hun aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kunnen schaden, of van aard zijn de bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om de politieke, de constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen.”.

Art. 34. In artikel 21ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 30 juni 2000, dat in artikel 27 vernummerd wordt, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “of een straf uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf” vervangen door de woorden “, of een straf uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafvordering uitspreken”;

2° tussen het eerste en het tweede lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De rechter beoordeelt, in het licht van de omstandigheden van de zaak en het belang van de overschrijding van de redelijke termijn, welke van de in het eerste lid bedoelde gevolgen moet worden uitgesproken.”.

Art. 35. Artikel 23 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 30 mei 1961, wordt vervangen als volgt:

“Art. 23. De verjaringstermijn van de strafvordering loopt niet meer vanaf de dag van de aanhangigmaking van de strafvordering voor de politierechtbank, de correctionele rechtbank, het hof van assisen of het hof van beroep zetelend in eerste en laatste aanleg.”.

Art. 36. Artikel 24 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 16 juli 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 24. De verjaring van de strafvordering is geschorst wanneer de wet dit bepaalt of wanneer er een wettelijk beletsel bestaat dat de instelling van de strafvordering verhindert.”.

Art. 37. Artikel 25 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 30 mei 1961, wordt vervangen als volgt:

“Art. 25. De artikelen 21, 23 en 24 zijn van toepassing op de verjaring van de strafvordering betreffende de misdrijven voorzien door bijzondere wetten, decreten en ordonnanties, voor zover die wetten, decreten en ordonnanties niet anders bepalen.”.

Art. 31. Dans la même loi, il est inséré un article 14/15 rédigé comme suit:

“Art. 14/15. Dans tous les cas prévus par le présent chapitre, le suspect sera poursuivi et jugé d’après les dispositions des lois belges.”.

Art. 32. L’article 21 de la même loi, remplacé par la loi du 5 février 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 21. Sauf dans les cas prévus à l’article 21bis, l’action publique est prescrite, à compter du jour où l’infraction a été commise, après trente ans, vingt ans, quinze ans, dix ans ou un an, à compter du jour où l’infraction a été commise selon que cette infraction constitue un crime punissable de la réclusion ou de la détention à perpétuité, un crime punissable de la réclusion ou de détention de plus de vingt ans à trente ans, un crime punissable d’une peine de réclusion ou de détention de plus de cinq ans à vingt ans au plus, un délit ou une contravention.

Le jour où l’infraction a été commise est compté dans le délai.

Les délais de prescription fixés à l’alinéa 1er ne sont pas affectés par la réduction ou la modification de la peine en raison de circonstances atténuantes.

En cas de concours idéal, la prescription est régie suivant le délai propre à chaque infraction.

Lorsque plusieurs infractions constituent l’exécution successive et continue d’une même intention délictueuse, le délai de prescription commence à courir à partir du dernier fait considéré comme prouvé, à la condition que le délai écoulé entre les divers faits ne soit pas égal ou supérieur au délai de prescription.”.

Art. 33. L’article 21bis de la même loi, inséré par la loi du 13 avril 1995, remplacé par la loi du 14 novembre 2019 et modifié par la loi du 21 mars 2022, est complété par le 3° rédigé comme suit:

“3° dans les cas visés aux articles 394 et 475 du Code pénal si leur nature ou leur contexte est susceptible de porter gravement atteinte à un pays ou à une organisation internationale, ou sont de nature à susciter une crainte sérieuse dans la population ou à contraindre illégalement le gouvernement ou une organisation internationale à accomplir ou à s’abstenir d’accomplir un acte quelconque, ou à perturber gravement ou à détruire les structures fondamentales politiques, constitutionnelles, économiques ou sociales d’un pays ou d’une organisation internationale.”.

Art. 34. À l’article 21ter de la même loi, inséré par la loi du 30 juin 2000, qui est renuméroté en article 27, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “ou prononcer une peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi” sont remplacés par les mots “, ou prononcer une peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi, ou, en cas de non-respect très grave du délai raisonnable, prononcer l’extinction de l’action publique”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Le juge apprécie, au regard des circonstances de la cause et de l’importance du dépassement du délai raisonnable, quelle est la conséquence visée à l’alinéa 1er devant être prononcée.”.

Art. 35. L’article 23 de la même loi, remplacé par la loi du 30 mai 1961, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 23. Le délai de prescription de l’action publique cesse de courir à dater du jour où le tribunal de police, le tribunal correctionnel, la cour d’assises ou la cour d’appel siégeant en premier et dernier ressort, sont saisis de l’action publique.”.

Art. 36. L’article 24 de la même loi, remplacé par la loi du 16 juillet 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 24. La prescription de l’action publique est suspendue lorsque la loi le prévoit ou lorsqu’il existe un obstacle légal à l’introduction de l’action publique.”.

Art. 37. L’article 25 de la même loi, remplacé par la loi du 30 mai 1961, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 25. Les articles 21, 23 et 24 s’appliquent à la prescription de l’action publique relative aux infractions prévues par des lois particulières, ainsi qu’à celles prévues par les décrets et ordonnances tant que ces lois, décrets et ordonnances n’y dérogent pas.”.

Art. 38. In artikel 28 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 30 mei 1961, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “De voorgaande artikelen zijn” vervangen door de woorden “Artikel 26 is van toepassing”;

2° in het tweede lid worden de woorden “Die artikelen” vervangen door de woorden “De artikelen 21, 23 tot 26”.

Art. 39. In artikel 29 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 16 april 1935, worden de woorden “zich in staat van krankzinnigheid bevindt, of in een staat van ernstige geestesstoornis of zwakzinnigheid die hem voor de controle van zijn daden ongeschikt maakt” vervangen door de woorden “aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast”.

HOOFDSTUK 3. — *Wijzigingen van het Wetboek van strafvordering*

Art. 40. Artikel 24 van het Wetboek van strafvordering, ingevoegd bij de wet van 10 juli 1967 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 1999, wordt aangevuld met de woorden “, of door die van de laatste gekende verblijfplaats van het slachtoffer als de verdachte niet in België kan worden gevonden of er geen bekende verblijfplaats heeft, en bij gebreke daaraan, die van Brussel.”.

Art. 41. In artikel 24bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 april 2003, worden de woorden “artikel 10bis” vervangen door de woorden “artikel 10”.

Art. 42. In artikel 62bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 maart 1969 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 februari 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “en die van de plaats waar de verdachte kan worden gevonden” vervangen door de woorden “, die van de plaats waar de verdachte kan worden gevonden, die van de laatst gekende verblijfplaats van het slachtoffer als de verdachte in België niet kan worden gevonden of, bij gebreke daaraan, die van Brussel”;

2° in het derde lid worden de woorden “artikel 10bis” vervangen door de woorden “artikel 10”.

Art. 43. In artikel 139 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij het koninklijk besluit nr. 59 van 10 januari 1935 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2005, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

“Als het gaat om misdaden of wanbedrijven die zijn gepleegd buiten het Belgische grondgebied, en aan geen van de in het eerste lid bedoelde criteria wordt voldaan, zijn de rechtbanken van de laatste gekende verblijfplaats van het slachtoffer of, bij gebreke daarvan, die in Brussel, bevoegd.”.

Art. 44. In artikel 590, eerste lid, 17°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 31 juli 2009, worden de woorden “artikel 21ter” vervangen door de woorden “artikel 27”.

HOOFDSTUK 4. — *Wijziging van het decreet van 20 juli 1831 op de drukpers*

Art. 45. In artikel 12 van het decreet van 20 juli 1831 op de drukpers, gewijzigd bij de wet van 8 juni 1867, worden de woorden “drie maanden” vervangen door de woorden “een jaar”.

HOOFDSTUK 5. — *Wijziging van de wet van 12 maart 1858 betreffende de misdaden en de wanbedrijven die afbreuk doen aan de internationale betrekkingen*

Art. 46. In artikel 11, eerste lid, van de wet van 12 maart 1858 betreffende de misdaden en de wanbedrijven die afbreuk doen aan de internationale betrekkingen, worden de woorden “drie maanden” vervangen door de woorden “een jaar”.

HOOFDSTUK 6. — *Wijziging van de wet van 25 maart 1891 houdende bestrafing van de aanzetting tot het plegen van misdaden of wanbedrijven*

Art. 47. In artikel 4 van de wet van 25 maart 1891 houdende bestrafing van de aanzetting tot het plegen van misdaden of wanbedrijven, gewijzigd bij de wet van 28 juli 1934, worden de woorden “drie maanden” vervangen door de woorden “een jaar”.

Art. 38. À l'article 28 de la même loi, remplacé par la loi du 30 mai 1961, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “Les articles précédents sont applicables” sont remplacés par les mots “L'article 26 s'applique”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “Ces articles” sont remplacés par les mots “Les articles 21, 23 à 26”.

Art. 39. Dans l'article 29 de la même loi, inséré par la loi du 16 avril 1935, les mots “se trouvant en état de démence ou dans un état grave de déséquilibre mental ou débilité mentale la rendant incapable du contrôle de ses actions” sont remplacés par les mots “qui est atteinte d'un trouble mental qui abolit ou altère gravement sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes”.

CHAPITRE 3. — *Modifications du Code d'instruction criminelle*

Art. 40. L'article 24 du Code d'instruction criminelle, inséré par la loi du 10 juillet 1967 et modifié par la loi du 4 mai 1999, est complété par les mots “, celui de la dernière résidence connue de la victime si le suspect ne peut pas être trouvé en Belgique et n'y a pas de résidence connue, et, à défaut, celui de Bruxelles.”.

Art. 41. Dans l'article 24bis du même Code, inséré par la loi du 10 avril 2003, les mots “article 10bis” sont remplacés par les mots “article 10”.

Art. 42. À l'article 62bis du même Code, inséré par la loi du 27 mars 1969 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 février 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “et celui du lieu où le prévenu pourra être trouvé” sont remplacés par les mots “, celui du lieu où le suspect pourra être trouvé, celui de la dernière résidence connue de la victime si le suspect ne peut pas être trouvé en Belgique et, à défaut, celui de Bruxelles”;

2° dans l'alinéa 3, les mots “article 10bis” sont remplacés par les mots “article 10”.

Art. 43. Dans l'article 139 du même Code, remplacé par l'arrêté royal no 59 du 10 janvier 1935 et modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2005, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Lorsqu'il s'agira de crimes ou délits commis hors du territoire belge, et qu'aucun des critères visés à l'alinéa 1er ne sera rencontré, seront compétents les tribunaux de la dernière résidence connue de la victime ou, à défaut, ceux de Bruxelles.”.

Art. 44. Dans l'article 590, alinéa 1er, 17°, du même Code, inséré par la loi du 31 juillet 2009, les mots “article 21ter” sont remplacés par les mots “article 27”.

CHAPITRE 4. — *Modification du décret du 20 juillet 1831 sur la presse*

Art. 45. Dans l'article 12 du décret du 20 juillet 1831 sur la presse, modifié par la loi du 8 juin 1867, les mots “par le laps de trois mois” sont remplacés par les mots “après un an”.

CHAPITRE 5. — *Modification de la loi du 12 mars 1858 portant révision du second livre du Code pénal en ce qui concerne les crimes et délits qui portent atteinte aux relations internationales*

Art. 46. Dans l'article 11, alinéa 1er, de la loi du 12 mars 1858 portant révision du second livre du Code pénal en ce qui concerne les crimes et délits qui portent atteinte aux relations internationales, les mots “par le laps de trois mois” sont remplacés par les mots “après un an”.

CHAPITRE 6. — *Modification de la loi du 25 mars 1891 portant répression à la provocation à commettre des crimes ou des délits*

Art. 47. Dans l'article 4 de la loi du 25 mars 1891 portant répression à la provocation à commettre des crimes ou des délits, modifié par la loi du 28 juillet 1934, les mots “trois mois” sont remplacés par les mots “un an”.

HOOFDSTUK 7. — *Wijziging van het Kieswetboek*

Art. 48. In artikel 204 van het Kieswetboek worden de woorden “zes volle maanden” vervangen door de woorden “een jaar”.

HOOFDSTUK 8. — *Wijziging van het Wetboek diverse rechten en taksen*

Art. 49. In artikel 207*sexies*, tweede lid, 2°, van het Wetboek diverse rechten en taksen, ingevoegd bij de wet van 10 februari 1981 en gewijzigd bij de wet van 26 maart 2018, worden de woorden “artikel 21*ter*” vervangen door de woorden “artikel 27”.

HOOFDSTUK 9. — *Wijziging van het Wetboek der successierechten*

Art. 50. In artikel 72, tweede lid, 2°, van het Wetboek der successierechten, ingevoegd bij de wet van 26 maart 2018, worden de woorden “artikel 21*ter*” vervangen door de woorden “artikel 27”.

HOOFDSTUK 10. — *Wijziging van het Wetboek van der registratie-, hypotheek- en griffierechten*

Art. 51. In artikel 207*quater*, tweede lid, 2°, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, ingevoegd bij de wet van 10 februari 1981 en gewijzigd bij de wet van 26 maart 2018, worden de woorden “artikel 21*ter*” vervangen door de woorden “artikel 27”.

HOOFDSTUK 11. — *Wijziging van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord*

Art. 52. In artikel 17 van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord, ingevoegd bij de wet van 4 maart 1977, worden de woorden “drie maanden” vervangen door de woorden “een jaar”.

HOOFDSTUK 12. — *Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek*

Art. 53. In artikel 144*quinquies*, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 april 2003, worden de woorden “artikel 10*bis*” vervangen door de woorden “artikel 10”.

HOOFDSTUK 13. — *Wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde*

Art. 54. In artikel 73*sexies*, tweede lid, 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevoegd bij de wet van 10 februari 1981, vervangen bij de wet van 26 maart 2018 en gewijzigd bij de wet van 20 november 2022, worden de woorden “artikel 21*ter*” vervangen door de woorden “artikel 27”.

HOOFDSTUK 14. — *Wijzigingen van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis*

Art. 55. In artikel 9, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, ingevoegd bij de wet van 10 april 2003, worden de woorden “artikel 10*bis*” vervangen door de woorden “artikel 10”.

Art. 56. In artikel 19, § 1*bis*, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 april 2003, worden de woorden “artikel 10*bis*” vervangen door de woorden “artikel 10”.

HOOFDSTUK 15. — *Wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen*

Art. 57. In artikel 458, tweede lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, vervangen bij de wet van 26 maart 2018, worden de woorden “artikel 21*ter*” vervangen door de woorden “artikel 27”.

HOOFDSTUK 16. — *Wijziging van de wet van 17 augustus 2013 betreffende de prospectie, de exploratie en de exploitatie van de rijkdommen van de zee- en oceaانبodem en de ondergrond ervan voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht*

Art. 58. In artikel 15/1 van de wet van 17 augustus 2013 betreffende de prospectie, de exploratie en de exploitatie van de rijkdommen van de zee- en oceaانبodem en de ondergrond ervan voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013, worden de woorden “artikel 12*bis*” vervangen door de woorden “artikel 14/10”.

HOOFDSTUK 17. — *Wijziging van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvoorderingen*

Art. 59. In artikel 93, § 1, tweede lid, 2°, van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvoorderingen worden de woorden “artikel 21*ter*” vervangen door de woorden “artikel 27”.

CHAPITRE 7. — *Modification du Code électoral*

Art. 48. Dans l'article 204 du Code électoral, les mots “six mois révolus” sont remplacés par les mots “un an”.

CHAPITRE 8. — *Modification du Code des droits et taxes divers*

Art. 49. Dans l'article 207*sexies*, alinéa 2, 2°, du Code des droits et taxes divers, inséré par la loi du 10 février 1981 et modifié par la loi du 26 mars 2018, les mots “article 21*ter*” sont remplacés par les mots “article 27”.

CHAPITRE 9. — *Modification du Code des droits de succession*

Art. 50. Dans l'article 72, alinéa 2, 2°, du Code des droits de succession, inséré par la loi du 26 mars 2018, les mots “article 21*ter*” sont remplacés par les mots “article 27”.

CHAPITRE 10. — *Modification du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe*

Art. 51. Dans l'article 207*quater*, alinéa 2, 2°, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, inséré par la loi du 10 février 1981 et modifié par la loi du 26 mars 2018, les mots “article 21*ter*” sont remplacés par les mots “article 27”.

CHAPITRE 11. — *Modification de la loi du 23 juin 1961 relative au droit de réponse*

Art. 52. Dans l'article 17 de la loi du 23 juin 1961 relative au droit de réponse, inséré par la loi du 4 mars 1977, les mots “trois mois” sont remplacés par les mots “un an”.

CHAPITRE 12. — *Modification du Code judiciaire*

Art. 53. Dans l'article 144*quinquies*, alinéa 1er, du Code judiciaire, inséré par la loi du 10 avril 2003, les mots “article 10*bis*” sont remplacés par les mots “article 10”.

CHAPITRE 13. — *Modification du Code de la taxe sur la valeur ajoutée*

Art. 54. Dans l'article 73*sexies*, alinéa 2, 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, inséré par la loi du 10 février 1981, remplacé par la loi du 26 mars 2018 et modifié par la loi du 20 novembre 2022, les mots “article 21*ter*” sont remplacés par les mots “article 27”.

CHAPITRE 14. — *Modifications de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive*

Art. 55. Dans l'article 9, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, inséré par la loi du 10 avril 2003, les mots “article 10*bis*” sont remplacés par les mots “article 10”.

Art. 56. Dans l'article 19, § 1er*bis*, de la même loi, inséré par la loi du 10 avril 2003, les mots “article 10*bis*” sont remplacés par les mots “article 10”.

CHAPITRE 15. — *Modification du Code des impôts sur les revenus 1992*

Art. 57. Dans l'article 458, alinéa 2, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, remplacé par la loi du 26 mars 2018, les mots “article 21*ter*” sont remplacés par les mots “article 27”.

CHAPITRE 16. — *Modification de la loi du 17 août 2013 relative à la prospection, l'exploration et l'exploitation des ressources des fonds marins et leur sous-sol au-delà des limites de la juridiction nationale*

Art. 58. Dans l'article 15/1 de la loi du 17 août 2013 relative à la prospection, l'exploration et l'exploitation des ressources des fonds marins et leur sous-sol au-delà des limites de la juridiction nationale, inséré par la loi du 30 juillet 2013, les mots “article 12*bis*” sont remplacés par les mots “article 14/10”.

CHAPITRE 17. — *Modification du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales*

Art. 59. Dans l'article 93, § 1er, alinéa 2, 2°, du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales, les mots “article 21*ter*” sont remplacés par les mots “article 27”.

HOOFDSTUK 18. — *Opheffingsbepaling*

Art. 60. In de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering worden de volgende artikelen opgeheven:

- artikel 10*bis*, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1951;
- artikel 10*ter*, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995, vervangen bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022;
- artikel 10*quater*, ingevoegd bij de wet van 10 februari 1999 en vervangen bij de wet van 11 mei 2007;
- artikel 12*bis*, ingevoegd bij de wet van 17 april 1986, vervangen bij de wet van 18 juli 2001 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 mei 2006;
- artikel 22, vervangen bij de wet van 30 mei 1961 en gewijzigd bij de wet van 11 december 1998.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 9 april 2024.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,
P. VAN TIGCHELT

Met 's Lands zegel gezegd:

De Minister van Justitie,

P. VAN TIGCHELT

Nota

(1) Kamer van volksvertegenwoordigers

(www.dekamer.be)

Stukken : 55 3514

Integraal Verslag : 28 maart 2024

MINISTERIE VAN LANDSVERDEDIGING

[C – 2024/003720]

25 MAART 2024. — *Wet tot wijziging van diverse bepalingen betreffende het statuut van de militairen van het reservekader van de Krijgsmacht* (1)

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamer van volksvertegenwoordigers heeft aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. In artikel 10 van de wet van 16 mei 2001 houdende statuut van de militairen van het reservekader van de Krijgsmacht, vervangen bij de wet van 19 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de bepaling onder 1°, worden de woorden "de beroepsofficieren van niveau A die voor een andere reden dan lichamelijke ongeschiktheid gepensioneerd zijn" vervangen door de woorden "de voormalige beroepsofficieren van niveau A die voor een andere reden dan lichamelijke ongeschiktheid gepensioneerd werden";

b) het artikel wordt aangevuld met de bepaling onder 3°, luidende:

"3° op hun verzoek en voor zover de kaderbehoeften van de Krijgsmacht het toelaten: de voormalige reserveofficieren bedoeld in 2°, nadat de periode tijdens dewelke zij van rechtswege werden toegelaten tot de categorie van de reserveofficieren van niveau A, een einde genomen heeft."

Art. 3. In artikel 10*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de bepaling onder 1°, worden de woorden "de beroepsofficieren van niveau B die voor een andere reden dan lichamelijke ongeschiktheid gepensioneerd zijn" vervangen door de woorden "de voormalige

CHAPITRE 18. — *Disposition abrogatoire*

Art. 60. Dans la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, les articles suivants sont abrogés :

- l'article 10*bis*, inséré par la loi du 14 juillet 1951;
- l'article 10*ter*, inséré par la loi du 13 avril 1995, remplacé par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022;
- l'article 10*quater*, inséré par la loi du 10 février 1999 et remplacé par la loi du 11 mai 2007;
- l'article 12*bis*, inséré par la loi du 17 avril 1986, remplacé par la loi du 18 juillet 2001 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 mai 2006;
- l'article 22, remplacé par la loi du 30 mai 1961 et modifié par la loi du 11 décembre 1998.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'État et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 9 avril 2024.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de la Justice,
P. VAN TIGCHELT

Scellé du sceau de l'État :

Le Ministre de la Justice,

P. VAN TIGCHELT

Note

(1) Chambre des représentants

(www.lachambre.be)

Documents : 55 3514

Compte rendu intégral : 28 mars 2024

MINISTERE DE LA DEFENSE

[C – 2024/003720]

25 MARS 2024. — *Loi modifiant diverses dispositions relatives au statut des militaires du cadre de réserve des Forces armées* (1)

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

La Chambre des représentants a adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2. Dans l'article 10 de la loi du 16 mai 2001 portant statut des militaires du cadre de réserve des Forces armées, remplacé par la loi du 19 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées :

a) dans le 1°, les mots "les officiers de carrière du niveau A qui sont mis à la pension pour une autre raison que l'inaptitude physique" sont remplacés par les mots "les anciens officiers de carrière du niveau A qui ont été mis à la pension pour une autre raison que l'inaptitude physique" ;

b) l'article est complété par le 3° rédigé comme suit :

"3° à leur demande et pour autant que les besoins d'encadrement des Forces armées le permettent : les anciens officiers de réserve visés au 2°, après que la période pendant laquelle ils ont été admis de plein droit dans la catégorie des officiers de réserve du niveau A, ait pris fin."

Art. 3. Dans l'article 10*bis* de la même loi, inséré par la loi du 19 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées :

a) dans le 1°, les mots "les officiers de carrière du niveau B qui sont mis à la pension pour une autre raison que l'inaptitude physique" sont remplacés par les mots "les anciens officiers de carrière du niveau B qui